

Dictum

Artikel 3, leden 2 en 4, van richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's moet aldus worden uitgelegd dat een besluit als dat in het hoofdgeding, waarbij een instantie van een lidstaat op gewestelijk niveau voor zijn Natura 2000-netwerk instandhoudingsdoelstellingen met een indicatieve waarde vaststelt, terwijl de instandhoudingsdoelstellingen op het niveau van de gebieden een reglementaire waarde hebben, niet behoort tot de „plannen en programma's”, in de zin van deze richtlijn, waarvoor een milieueffectbeoordeling verplicht is.

(¹) PB C 259 van 23.7.2018.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szekszárdi Járásbíróság — Hongarije) — Ágnes Weil/Géza Gulácsi

(Zaak C-361/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EU) nr. 1215/2012 — Artikel 66 — Werkingssfeer ratione temporis — Verordening (EG) nr. 44/2001 — Werkingssfeer ratione materiae — Burgerlijke en handelszaken — Artikel 1, lid 1 en lid 2, onder a) — Uitgesloten gebieden — Huwelijksgoederenrecht — Artikel 54 — Verzoek tot afgifte van een certificaat dat aantoont dat de door het gerecht van oorsprong gegeven beslissing uitvoerbaar is — Rechterlijke beslissing betreffende een schuldvordering die is ontstaan uit de ontbinding van de uit een niet-geregistreerd partnerschap voortvloeiende vermogensregeling)

(2019/C 263/22)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szekszárdi Járásbíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ágnes Weil

Verwerende partij: Géza Gulácsi

Dictum

- 1) Artikel 54 van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken moet aldus worden uitgelegd dat een gerecht van een lidstaat waarbij is verzocht om afgifte van een certificaat dat de uitvoerbaarheid van een door de rechter van oorsprong gegeven beslissing aantoont, in een situatie als aan de orde in het hoofdgeding, waarin de rechter die de ten uitvoer te leggen beslissing heeft gegeven zich bij de vaststelling daarvan niet heeft uitgesproken over de toepasselijkheid van die verordening, moet nagaan of het geding binnen de werkingssfeer van voornoemde verordening valt.

- 2) Artikel 1, lid 1 en lid 2, onder a), van verordening nr. 44/2001 moet aldus worden uitgelegd dat een vordering zoals die in het hoofdgeding, die betrekking heeft op een verzoek tot ontbinding van de uit een niet-geregistreerd partnerschap voortvloeiende vermogensrechtelijke betrekkingen, onder het begrip „burgerlijke en handelszaken” in de zin van dat lid 1 en daarmee binnen de materiële werkingssfeer van die verordening valt.

(¹) PB C 311 van 3.9.2018.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Gerechtshof 's-Hertogenbosch — Nederland) — IO/Inspecteur van de rijksbelastingdienst

(Zaak C-420/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 9 en 10 — Belastingplichtige — „Zelfstandig” verrichte economische activiteit — Begrip — Werkzaamheden als lid van de raad van commissarissen van een stichting)

(2019/C 263/23)

Proceestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: IO

Verwerende partij: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Dictum

De artikelen 9 en 10 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, moeten aldus worden uitgelegd dat een lid van de raad van commissarissen van een stichting, zoals verzoeker in het hoofdgeding — die wat de uitoefening van zijn werkzaamheden als lid van die raad betreft weliswaar op geen enkele wijze hiërarchisch ondergeschikt is ten aanzien van het bestuursorgaan of de raad van commissarissen van die stichting, doch noch in eigen naam, noch voor eigen rekening, noch onder zijn eigen verantwoordelijkheid handelt, maar handelt voor rekening en onder de verantwoordelijkheid van diezelfde raad, en evenmin het economische bedrijfsrisico draagt, aangezien hij een vaste vergoeding ontvangt die niet afhankelijk is van zijn deelname aan vergaderingen of van zijn feitelijk gewerkte uren —, niet zelfstandig een economische activiteit verricht.

(¹) PB C 319 van 10.9.2018